

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mora.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Quinetiam sunt qui tradant credi solitum, Formicam eo numquam exire, quo Vespertilio vel semel accesserit, atque ideo Formicam sub Vespertilionis ala positam, & moræ, & tarditatis aut impediementi significatum habere. Transiit & ad Columbas huiusmodi sympathia: quia, ut Florentinus libro de re Rustica ait, Columba stationem minime deserunt, si Vespertilionis caput supra turrin posueris.

Cum formicis siliet.

INSCITIA. CAP. XV.

Cognitionem alibi per lumen significari diximus: unde etiam Dare luci, pro declarare, & edocere saepe legimus: contra vero inscitiam per tenebras intelligimus, unde Hallucinari, pro decipi per ignorantiam. Quoniam vero Vespertilionis ea natura est ut tenebris gaudeat, neque lucem ferre possit, Divinae literæ dum Vespertilionem à sacris summovent, *ἱερογλυφικῶς* cum intelligunt virum in quo nullum disciplinarum, aut veræ institutionis lumen effulgeat, explodi debere: alioqui apud Eucher. Vespertilioes in Divinis literis idolorum monstra sunt. Propheta: *Ut adoretis Talpas & Vespertilioes*. Sunt etiam cogitationes immundæ, quas improbi dæmones ingerunt, ut idem sentit.

Triplex hic. Vespertilioes.

SECURITAS. CAP. XVI.

Neque defunt, qui securitatem indicaturi, Vespertilionem inverso capite pingant: is enim circumlatus domui vivus, & super fenestram vel in hyperthyro, aut ipsis in valvis inverso capite affixus, maleficiorum amuletum creditur, Plinio etiam id tradente, quod ad hæc usque tempora plerisque locis factitari videmus. Contra vero, si quis etiam amoliri arcereque ab ædibus velit suis, platani folia suspendat. Africanus enim in his, quæ de agricultura conscripsit, Vespertilionem eo non ingredi tradit, ubi arboris huiusmodi folia suspensa conspexerit. Pro corollario addam occisi eas hederæ suffumigata. Nam eas, qui sustulisse se profiteri signo aliquo velit hieroglyphico, Vespertilionem faciet hederæ folio insidentem. Nam Alcithoe Leucothoeque forores apud Ovidium sprevisse Bacchi sacra finguntur, eaque de causa in Vespertilioes mutata, unde suffitum hederæ ita exhorrent, ut eo etiam necentur.

IMPURÆ MENTIS HOMO. CAP. XVII.

Hesychius ait etiam hieroglyphicum esse hominis, qui sero & parce fidei documenta susceperit: inque illis mente non satis firma versetur, sed in ambiguo omnia reponat, neque sciat de terra sua exire, sed in quibus genitus est latebris libentissime delitescat, Christianus demum sit, sed parum fidelis: sero enim Vespertilio prodit, sub ipsum quippe crepusculum vespertinum, atque ubi tribus aut quatuor spatiolis volatum exercuerit, à noctis tenebris occupatur, neque longe fertur, sed supra circumque tecta semper volitat: cum Abrahamo Dominus peregrinationem indixerit, terra in qua alitus erat, quamque inhabitabat, derelicta, pristinam scilicet imbecillitatem & crassam originem nobis posthabendam admonens, perinde ac etiam separari nos à parentibus, & sequi Dominum doctrina moneat Evangelica. Vespertilio demum utrum ales an musculus sit, extat in ambiguo, cum, uti paulo ante diximus, ipsemet in fabulis persuadeat Gallo se esse Murem, Catto vero alitem. Volat quidem, non tamen pennis, sed membranulis innixus, neque pluma, sed pilo, atque eo quidem murino, vestitur. Ita homines plerique volatu qualicumque præditi, baptismatis tantum tinctum assecuti, apud Catholicos Christum fatentur Petrum Ecclesiæ specificè proposuisse, apud hæreticos impudenter delirant atque prævaricantur, apud Judæos Christum rident, apud Mahumetanos tam Judæos quam Christianos incessunt. Impurissimum hominum genus, non modo Vespertilionibus perquam simile, sed cui merito *διὰ τὴν ματαίωσίν* nomen inditum sit: abominabile id quidem, & omnibus abhorrendum.